

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **P., T.**, so sídlom V., právne zastúpeného JUDr. P., AK R., proti žalovanému: **Krajský lesný úrad v Trenčíne**, Nám. sv. Anny č. 7, Trenčín, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2010/00083 zo dňa 12.5.2010, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/58/2010-91 zo dňa 26.7.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/58/2010-91 zo dňa 26.7.2011 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d' a l š i e k o n a n i e.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil konanie o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 2010/00083 zo dňa 12.5.2010, rozhodnutia č. 2009/00453-3 o odvolaní P. z funkcie poľovníckeho hospodára a rozhodnutia označeného ako Návrh na poľovníckeho hospodára zo dňa 19.2.2010. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Krajský súd tak rozhodol z dôvodu, že písomné oznámenie žalovaného z 12.5.2010 o vybavení sťažnosti nie je rozhodnutím preskúmateľným v správnom súdnictve.

Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca včas odvolanie, ktorým žiadal napadnuté uznesenie zrušiť. Krajskému súdu vytýkal, že sa stotožnil s názorom žalovaného, že napadnuté rozhodnutie z 12.5.2010 nie je rozhodnutím preskúmateľným podľa § 247

a nasl. OSP. Podstatnú vadu rozhodnutia videl aj v tom, že krajský súd nerozhodol o celej žalobe, zaoberal sa len rozhodnutím žalovaného z 12.5.2010, no bez akéhokoľvek zdôvodnenia opomenul zvyšok žaloby (preskúmanie rozhodnutia o odvolaní P. z funkcie poľovníckeho hospodára a návrhu na poľovníckeho hospodára z 19.2.2010). Takýmto rozhodnutím krajský súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu podľa § 221 ods. 1, písm. f/ OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo spisu prvostupňového súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, zistil, že žalobca podal na miestne nepríslušnom Krajskom súde v Trnave návrh zo dňa 19.7.2011 označený ako žaloba, ktorým sa domáhal preskúmania a zrušenia:

- rozhodnutia žalovaného č. 2010/00083 zo dňa 12.5.2010
- rozhodnutia č. 2009/00453-3 o odvolaní P. z funkcie poľovníckeho hospodára
- rozhodnutia označeného ako návrh na poľovníckeho hospodára zo dňa 19.2.2010.

Vec bola postúpená príslušnému Krajskému súde v Trenčíne, ktorý následne zastavil konanie o žalobe. Zo záhlavia zastavujúceho uznesenia ako aj z odôvodnenia (druhá strana, posledný odsek) vyplýva, že sa zaoberal len písomným oznámením žalovaného zo dňa 12.5.2010 o vybavení sťažnosti, ktoré nepovažoval za rozhodnutie podliehajúce súdnemu prieskumu v správnom súdnictve. V prvom odseku odôvodnenia uviedol, že žalobca sa domáhal preskúmania uvedeného rozhodnutia ako aj rozhodnutia o odvolaní P. z funkcie poľovníckeho hospodára č. j. 2009/00453-3 zo dňa 23.10.2009, no v ďalšom sa ním nezaoberal. Návrh na poľovníckeho hospodára č. j. 2010/00120-2 zo dňa 19.2.2010, ktorého preskúmania sa žalobca tiež domáhal, krajský súd vo svojom uznesení neuviedol vôbec.

Podľa názoru odvolacieho súdu v preskúmanej veci krajský súd opomenul vysporiadať sa s celým žalobným návrhom a svoj postup a rozhodnutie nezdôvodnil. Ak mal krajský súd pochybnosti o žalobe, o tom, preskúmania ktorých rozhodnutí sa žalobca domáhal, mal tieto pred svojim konečným rozhodnutím odstrániť a dostatočne objasniť, čoho

sa vlastne žalobca domáhal. Ak pochybnosti nemal, bolo jeho povinnosťou vysporiadať sa s celým petitom, tak ako vyplýva zo žaloby zo dňa 19.7.2010, teda ich preskúmať, resp. objasniť, prečo ich preskúmať nemôže.

Pokiaľ teda krajský súd zastavil konanie o žalobe, pričom z uznesenia je zrejmé, že sa bez akéhokoľvek odôvodnenia nezaoberal celým žalobným návrhom, čo nakoniec namieta aj žalobca v odvolaní proti zastavujúcemu uzneseniu, odňal tým žalobcovi možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1, písm. f/ OSP).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené napadnuté uznesenie krajského súdu postupom podľa § 221 ods. 1, písm. f/ v spojení s § 221 ods. 2 OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O trovách konania odvolací súd v zmysle § 224 ods. 3 OSP nerozhodoval, keďže o nich rozhodne krajský súd v novom konaní.

POUČENIE: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. decembra 2011

JUDr. Igor Belko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová